

Spirála, 2009, cín, beton, 32 x 27 x 145 cm

Luděk Mišek

10. 11. 1976 narozen v Plzni
1991–1995 Střední keramická škola v Bechyni
1995–1996 VOŠ V.Hollara, průmyslový desing
1996–2003 AVU v Praze, profesor Jindřich Zeithamml
2000–2001 Kunstakademie Stuttgart, profesor M.Ullmann
2001–2002 AVU v Praze, profesor Emil Přikryl, škola architektury
vystavuje od roku 1998, samostatně od roku 2004

adresa: Zahradní 547, 330 03 Chrást u Plzně
mobil: 736 258 785
e-mail: ludekmisek@seznam.cz
web: www.ludek-misek.ic.cz

Stamba, 2005, cín, beton, 25 x 25 x 130 cm

L U D Ě K M Í Š E K

V Z A J E T Í K R U H U

2. 5. – 3. 6. 2012

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 2. KVĚTNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Kvádřík, 2008, cín, 44 x 17 x 13 cm

OT, 2011, překližka a plátkový hliník, 90 x 60 x 30 cm

Bez názvu, 2011, keramika, 35 x 25 x 14 cm

Schránka, 2003, dřevo, cín, 13 x 13 x 10 cm

Sochař Luděk Míšek z Chrástu u Plzně je v galerii po svém profesoru Jindřichu Zeithammlovi a po bývalých spolužácích z ateliéru na AVU, Monice Immrové, Pavlu Hoškovi a Adéle Bébarové dalším ze společenství přátel, kteří se nerozešli ani s ukončením studií, ale stýkají se dál a často spolu i vystavují. V čase rozbujeleho individualismu tvoří programově soudržnou skupinu. Pojí je věrnost úspornému tvaru nadčasové povahy, nepoznamenanému postmoderní či jinou aktuální rozbředlostí. Nepatří ani k halasně protěžovaným, ale zasvěcenější okruh skutečných zájemců o živé výtvarné umění o nich dobře ví. Jsou příslibem naděje v obratu a v návratu k podstatnému.

Sám Luděk Míšek je krajně sympatický už občasnými, malými, „sošnými šperky“, objekty tak ryzími, jako Morandiho zátiší. Důsledně dotaženými uprostřed dnešní obecné rozvolněnosti, a navzdory době, která často až přehnaně velkoformátové práce vnímá už jako zaručenou kvalitu, jsou přívětivě intimní. Do sebe pevně zavínuté, jsou komorní a monumentální zároveň. A stejně jako Václav Fiala, je ovlivněn architekturou, kterou i krátce studoval. Těží z ní ve svém druhém okruhu, kde vzájemný vztah hmoty v prostoru s prostorem uvnitř ní je dalším z jeho motivů. Ať zvolený materiál někdy důsledně opracuje do podoby svého záměru, nebo mu jindy ponechá jeho vlastní kvality plně vyznít i bez výraznějšího zasahování, je výsledek stejně přesvědčivý. Nerozhoduje ani, zda jde právě o objekt malý nebo rozměrnější. K nespočetným podobám řádu přirozeného světa přidává nový tvar jedinečné věci, která je výsostně sošná ve své čistotě a krásná v odvěkém významu toho slova. V nových souvislostech živě navazuje na všechno předchozí a ukazuje tak až kamsi do pradávna. I v tom je dobrým Zeithammlovým pokračovatelem. Zjevně (to Jindřichovými slovy) nemá nabouranou pyramidu hodnot, ale plně je ctí a zaslouží za to uznání. Je tu proto mezi svými upřímně vítán.

Miroslav Koval

Betonek, 2008, beton, 21 x 10 x 10 cm